

ПРОГРАМИ, ПРОГРАМИ, ПРОГРАМИ

ВАШИНГТОН. — У Вашингтоні нараджується група людей з кількадесятих представників бізнесу й уряду. Всі вони обговорюють теперішнє положення і стараються наперед узгодити свої власні гадки та програми, а потім хочуть виробити одну програму і піти з нею до президента Рузвелта. Президент Рузвелт мав би їх програму взяти під увагу і влучити її до своєї програми. Головною основою всіх тих програм має бути: співпраця.

ЖІНКИ МАЮТЬ ТАКОЖ ПРОГРАМУ.

ВАШИНГТОН. — Спеціальна делегація жінок відвідала в імені одної з найбільших жіночих організацій в Америці, Федерації Жіночих Клубів, президента Рузвелта і запропонувала йому співпрацю в цілі поборювання нинішнього бізнесового застою. Делегація сказала, що жінки рішили поборювати застій у той спосіб, що будуть серед жіноцтва провадити агітацію за те, щоб жінки багато купували і витрачували багато грошей. В той спосіб вони будуть підтримувати консумцію, а далі продукцію й рух у бізнесі. Рузвелт прихильно зустрів цей план і сказав, що він дійсно причинився до оживлення бізнесу; але він також остерігав, що витрачування грошей повинно все йти вкупі з заробітком, а ніколи не повинно випереджувати заробітків.

ТІШАТЬСЯ РОБОТОЮ.

НЬО ЙОРК. — Сніг, що вів у Нью Йорку, справив ньюйорчанам приємність не тільки своїм видом і свіжістю, але передовсім тим, що дав 33,000 людям роботу. Вони скоріше спрятали його, не давши іншим нагоди налюбуватись.

СКАРЖАТЬ ЮНІ ЗА ВІДШКОДУВАННЯ.

ІСТ СЕЙНТ ЛУІС (Іллінойс). — Федеральний суддя Фред Гвем присудив 66 копальням робітникам заплатити компанії \$117,000 відшкодування за те, що вони неправомірно викликали страйк і потім шляхом ріжких нагальних виступів спричинили компанії втрату. Інша копальняна компанія також зазначала до суду своїх робітників за відшкодування в сумі \$400,000, спричинених неправим страйком.

КАЖЕ, ЩО ДЕМОКРАТІ ПЕРЕД НЕБЕЗПЕКОЮ.

НЬО ЙОРК. — Уступилий американський амбасадор до Німеччини, Дод, виголосив на бенкеті промову, в якій сказав, що демократичні краї знайшлися у великій небезпеці перед диктаторськими країнами, такими, як Німеччина, Італія і Японія. Диктаторські краї, говорив Дод, є у настанні. Вони мають велику силу. Коли проти них не організуються демократичні краї, то на світі готова зчезнути політична, економічна, наукова і релігійна свобода.

АМЕРИКА НАТИСКАЄ НА СОВЕТИ В СПРАВІ ПАНИ РУБЕНС.

ВАШИНГТОН. — Американський уряд трохи подразнений виминаючими відповідями советського уряду на запити, що сталося з панєю Рубенс, яка кілька тижнів тому пропала в Москві. Хоч проти пані Рубенс є ріжні закиди, то тому, що вона американка, уряд хоче знати, як з нею поступає советська влада.

ЗАБОРОНИЛИ ЗАБАВУ В „БІНГО“.

НЬО ЙОРК. — Окружний прокуратор з Бронкса заборони влаштовувати забави в „бінго“, тому, що вони поволі перемінюються в рекетірство. Нині є багато таких підприємців, що з бінго зробили собі сталий бізнес. Вони зголошуються до ріжних парохій і за певні відсотки беруться в церковних галіях влаштовувати такі забави в „бінго“, в яких орудують грішми, подібно як на льотерії.

ЩО ДІТИ НАИБІЛЬШЕ ЛЮБЛЯТЬ.

НЬО ЙОРК. — Хлопча атлетична ліга перевела серед 22,000 хлопців і дівчан у віці від 6 до 16 літ анкету, в якій запитувалися, що діти найбільше люблять. Показалося, що найулюбленішим харчем є „геш“ (сікане волове м'ясо), а потім индик; з ярини шпінат, а з солодконого — морозиво. Показалося теж, що дітвора любить більше фільми, ніж радіа. Подорожувати вони хотілиб літаком, а менше поїздом, чи автобусом.

ХОЧУТЬ ЦВІРКУНІВ З ДОБРИМ ГОЛОСОМ.

ПРИНСТОН. — До зоологічного департаменту принстонського університету звернулася одна фільмова компанія з Голівуд з проханням, щоб прислати їй цвіркунів, які вміють цвіркати на ноту „Д“, бо їм потрібно їх до звукової фільми. Місцеві цвіркуні, говориться в проханні, не мають доброго голосу.

ХОЧУТЬ ГОДИТИ РОБІТНИКІВ З ФАБРИКАНТАМИ.

Французький уряд намагається встановити мировий суд, який розбирав би непорозуміння між робітниками і працедавцями. Тим хочуть зліквідувати страйки та пікетування і довести до „соціального замирення“.

ВІД ПРОШАННЯ ДІСТАВ МІХУРИ НА РУКАХ.

Губернатор сестри Нью Джерзі, Гофман, який лими днями відходить зо свого уряду, прощався зо своїми службовцями. А що їх було поперх дві тисячі, і кожний з них хотів „сердечно“ стиснути руку губернатора, то йому спухла рука і на ній повиступали міхури. Він мусів збандажувати руку.

П'ЯНА СПОВІДЬ УБИВНИКА.

В „одній“ ресторані на Празі під Варшавою бавився в товаристві Казимир Пшибильський, власник будки, і підхмелений сказав до своєї компанії: „Мущу пити багато горілки, бо я вбив свого співлокатора Сітковського. Все привиджується мені кусні його тіла“. На п'яну сповідь не звертав спершу ніхто уваги, але згодом покликано поліція, який спровадив його на поліцію. Тут Пшибильський признався, що підчас суперечки з товаришем за 80 зл., яких не хотів йому віддати, вхопив сокиру і вбив його. Описав почертував тіло на кусні, кости порізав пилотою і все те закопав у пивниці. І справді в мешканні Пшибильського знайшли окровавлену сокиру, а в пивниці відкопали кусні людського тіла. Пшибильського відставили до в'язниці.

ЧУДА ХІРУРГІ.

Торонтонський лікар д-р Рисдон останеться на все життя найбільшим добродієм 4-літнього хлопчика в Калгарах. Дитина уродилася без м'язів, хотіла відповісти і спускають повіки на очі. Чотири роки „отчина“ не бачив, хіба що на часочк продер пальцями очі. Тепер д-р Рисдон зоперував „очі“ і привернув зір. З безліч вир'яків м'яз, перешити у „чутливі очні ямки“ і хлопчина має зовсім нормальні очі.

МІСТ ІЗ НАГРОБНИКІВ.

Перед одним із костелів у Петерсгаузені над Везерою стояли нагробники, які підчас війни забрали вперед костела і вжили до будови мосту. На одному з каменів, який походить іще з 1687 р., побіч біблійного напису видніє ще напис латинською мовою такого змісту:

„Якби хтось по наших похоронах відчинив гріб, продав його, або зневажив у якийнебудь інший спосіб, хай на нього спаде прокляття Каїна і розпука Юди!“

Два страшні прокляття, що лучаться з біблійними подіями.

Проте у XVIII ст. гробницю відчинили, підчас війни нагробник розбили і його каменів ужили до будови мосту, одначе згаданий камінь вдалося врятувати від загибелі. Його вмурували в стіну мосту і дбайливо його пильнують.

М. ДУДРА ЗАХОРІВ.

Телеграма до „Свободи“. Делегат львівської „Прогресивної“, М. Дудра, важко занедужав і лежить у шпиталі в Оліфанті, Па. Матиме операцію горла. Тому не може відвідати українські громади в Америці в такому порядку, як було проголосіне чи заповіджене.

В ОБОРОНІ ЖІНОЧОЇ ЧЕСТИ.

Ці судовому будинку в Бунавешті розігрався кривавий драма. Піела розправила проти інж. Урлятяну, якого панна Дорнесску, що була його „приятелькою“, заініціювала за відшкодування в сумі трьох мільйонів левів, один свідок зложив некорисні для неї „знання“. Тоді Дорнесску добула револьвер і п'ятьма кулями положила інж. Урлятяну трупом на міст, після чого шесту кулю вбила собі в голову. Її перенесли до шпиталю, де вона бореться зо смертю.

ЧЕРЕЗ ЖІНКУ СТАВ ПУСТИННИКОМ.

На поліції у Гдині зголосився чоловік у сильно припущенім і нехлюйнім одязі. Оповів, що називається Крохмаль і від червня м. р. укривався в підміських лісах на Вітоміні, де жив як лісовий чоловік. Живівся тільки лісовими ягодами та корінцями і мешкав у земляниці, яку собі збудував. Тепер з причини зими хоче вернутись до міста. За причину свого пустинничого життя подав утечу перед якоюсь жінкою, що виступила проти нього з судовою скаргою. На поліцію зголосився тому, що всі зв'язали його небіжчиком.

ПРОПОНУЄ НОВУ ДОМІНІОНУ З 5 ПРОВІНЦІЙ.

Перед королівською комісією домініально-провінційних взаємних виступив манітобський прем'єр Брекен з проєктом нової Канади. Брекен підніс думку, щоб нова Канада складалася з п'ятих провінцій, а саме: дев'яток, як є тепер. Замість теперішніх провінційних границь нова країна була би поділена на економічні одиниці й мала б надмірних провінцій одну провінцію. Квебек і Онтаріо як дві „їли“, з трьох степових провінцій одну, і Бритиш Колумбія злучена з Юконом становила би п'яту провінцію.

Голова комісії, суддя Ронел, запитався Брекена, чи такий поділ заощадив би видатки на адміністрацію й чи взагалі був би практичний. Комісія, сказав предсідник, обговорить справу з прем'єрами інших провінцій, щоб засягнути їхньої думки.

Прем'єр відповів, що справа варт того, щоб їй присвятити старанну увагу. Багато людей думає, що при новому поділі адміністрація була б дешева, хоч правда, що практичне переведення плану натрапило б на великі труднощі.

КОМУНІЗМ У ЖИДІВСЬКИХ ГІМНАЗИХ.

Серед учнів одної жидівської гімназії у Вильні переведено в листопаді м. р. масові ревізії й арештовано 17 осіб. На днях арештували знову 14 учнів жидів під замітом належання до комуністичної організації. Це сини інтелігентних і багатих родичів у віці від 16-18 літ.

ЯК ПОЛЯКИ ТАК І ЖИДИ ПРОТИ УКРАЇНЦІВ

Львів. — „Діло“ з 21 грудня 1937 р. пише в передовиці про поширення тепер у Польщі антиєвмізму. Зокрема застановляється над пікетуванням жидівських склепів польськими студентами, що майже не впускають покупців до жидівських склепів. При таких пікетуваннях роздають поляки летючки з такими заголовками: „Купуйми тільки в склепах хісєсїянських“, або „Католік до католіка“. Та, пише „Діло“, християнин і католик — це у поянті поляків — тільки поляк. Кожний пікетист має з собою список „християнських фірм“ і інформує кожного, де які товари можна дістати. Але інформує виключно тільки про польські крамниці. Осб так фактично бойкотують поляки не лише жидівські, але й українські крамниці. Тільки, як подає „Діло“, покищо нема ще пікетів перед тими останніми.

„Не купуйте у гоїв“.

Ось так відповіли жиди на польські пікетування. Та те поняття „гої“ виразно охоплює всіх „нежидів“, отже й українців. І дійсно так є.

Що на те українці?

Отже українці опинилися під бойкотом обох сторін: польської й жидівської. І відповідають на те так, що саме тепер треба придержуватись якнайбільше гасла „свій до свого“. Але треба його розуміти так, що на фронті господарської боротьби „тільки власна ініціатива, організаційний хист, знання і такт, та передовсім висока якість українського товару чи української ремісничої роботи — це єдині методи, які справді ведуть до цілі“.

50-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ.

ЧЕРНІВЦІ (Буковина). — Товариство „Українська Школа“ на Буковині святкує 50-ліття свого існування. Сумний це ювілей. Під румунською владою знищено всі здобутки цієї організації за півстоліття на полі державного й приватного шкільництва. Придавлений майже ввесь дорібок цієї організації на культурно-освітній ниві українського життя на Буковині. Всежтаки „Українська Школа“ вірить у тривкість засіяного золотого зерна і в те, що за „суворість“ цих днів піднесеться наше світле завтра.

КУЛЬТУРНИЙ ЗАПИС ПАТРІОТА.

Львів. — Український адвокат д-р Володимир Гуркевич, що недавно помер у Самборі, призначив заповітом для Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові частину своєї нерухомості, вартості 10,000 злотих.

„КОБЗАР“ ПО ГРУЗИНСЬКИ.

Львів. — „Новий Час“ подає, що в Тифлісі вийде академічне видання Шевченкових „Кобзарів“.

„ВЕЧЕРНИЦІ“ НА РАДІО.

КОШИЦІ (Закарпаття). — Дня 27. грудня передала кошицька радіостанція „Вечерниці“ Ніщинського. Участь приймав у виставі ужгородський „Бандурист“ і оркестра 36. ужгородського полку піхоти.

„ПІД ТАЄМНИМ ЗНАКОМ ОТАМАНІ“.

БЕРЛІН. — Під таким заголовком появилася повість Г. Кучабської, яка в оригіналі має такий німецький титул: „Ім Гегаймцайхен дер Отамани“. В романі описана боротьба українського селянства з більшовицькою навалю в 1921 р. В повісті виступають чекісти, зрадники й герої, народні маси й червоноармії.

„УКРАЇНА ПЛАЧЕ“.

МІНХЕН (Німеччина). — Так звється книжка православного священика з Волині, о. Олексія Пилипенка. Книжку видав видавництво Манца в Мінхені. В ній є змальований український священик, завзятий патріот, що, стоячи в обличчі смерті з рук більшовицьких катів, мріє ще тільки про одне: виголосити перед екаєкуцією проповідь до своїх вірних. Це йому вдається і він умирає щасливий у почутті сповненого обов'язку перед Україною й церквою.

„ЛЮДОВИЙ ФРОНТ“ ПРОВАЛИВСЯ.

ПАРІЖ. — У Франції заверюха. Не вдержалось і друге міністерство, що його створив „людовий фронт“. Розвалили його комуністи, піддержані соціалістами.

ЯК Є З ПОЧАТКОМ СВІТУ?

ЛОНДОН. — Над тим питанням застановляється 14 років комісія Англіканської Церкви під проводом архієпископа Йорку. І ствердила, що те, що є описане в Біблії, є мітологією і не противиться науці про еволюцію.

ШЛЯХТА ЗА ГРАНИЦЕЮ.

Бувало, як ще шляхетчина панувала по всіх краях Європи, що шляхта не жила в краю, а поза краєм, у Парижі, Римі, Венеції, на „рівєрах“, витрачуючи там маетки, стягнені з селян. Англійські публіцисти придумали на це спеціальну назву: „абсенті лендлордизм“, вони виказували преріжні змі наслідки з такого звичаю.

Капіталізм теж знає подібне явище. На образку граф Курт Гагвіц-Рентельов, другий муж Барбари Готон, американської мільонерки, що оділичила мільйон Вулворта. З ним його синок, з котрим він забавляється в Ст. Моріц, у Швайцарії, коштом мільйонів, на які він не працює.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Co., Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class, Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакції не відповідає.

В Канаді належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Тел. "Свободи": BERgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BERgen 4-1016.
4-0807.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЗА МИР, АЛЕ ЯК?

У палаті послів конгресу відбулося недавно голосування над так званою лудловською резолюцією, на основі котрої право виповідати війну мало бути віддане народів Злучених Держав; президент мав би виповідати її аж тоді, як за таке виповідження заявиться народ у загальнім голосуванні над цєю справою.

Резолюція перепала. Голосували за неї 188 конгресменів, проти 209. Отже якби всього 11 конгресменів, замість голосувати проти резолюції, були голосували за неї, вислід був би протилежний. Це показує, що настрої за резолюцію був досить сильний. Повалення резолюції треба приписати передовсім тому, що президент Рузвельт кинув проти резолюції всю силу уряду, через що багато конгресменів боялися голосувати за неї, щоб не стрінувшись з закидом непатріотизму.

Це показує рівночасно, що кожна сторона має за собою поважні аргументи. Боротьба між прихильниками й противниками резолюції не йшла по лінії партій. За неї й проти неї голосували й демократи й республіканці. Скорше можна сказати, що так звані поступові конгресмени з обох партій голосували за резолюцію.

Який настрої у цій справі панує серед широких мас населення краю, тепер сказати не можна. Напевно можна сказати, що народ Злучених Держав не хоче війни, але чи хоче він недопускати до війни дорогою, яку пропонує лудловська резолюція, не відомо. Зрештою нині не можна ще з усякою певністю сказати, чи ця резолюція, ставши законом, причинилася б до запобігання війни, чи саме до її вибуху.

Прихильники резолюції кажуть, що вона дала би можливість миролюбним кругам проявитися активно; але є люди, котрі дуже поважно стоять за мир і проти війни, а котрі сумніваються, чи лудловська резолюція на це надається. На перший погляд така могла би здаватися, що як віддати право виповідження війни народів, котрий має в цій війні воювати й котрий тимчасом війни не хоче, то це може запобігати війнам. Однак коли подумати про справу практично, себто взяти під увагу всі факти, як вони звичайно в таких випадках діються, то покажеється, що цей вислід не зовсім такий певний. Коли відносини між двома державами дійдуть до того, що приходить до війни, то в такій ситуації треба скорого рішення. Заряджування народного голосування це повільна справа, особливо, як уряд не має на це відповідної машинерії. У таких випадках звичайно було б так, що уряд виповів би війну наперед, а потім віддав би вже готовий факт до затвердження. З огляду на те, що в часі референдуму війна вже справді велася, то народів нічого не лишалося би, як війну затвердити.

В цей спосіб те, що на перший погляд ока виглядає на поширення прав будімо миролюбних народних мас, на ділі цим не було б.

Гнат Крашанко.

В СТАРІМ ЗАМКУ

Історична повість.

(3)

— Мабуть пояснення до пляну, — відповів муж і став читати:

„Льох в башті. Зійшовши, два лікті праворуч шия до глибшого льоху. На цеглах стіни вищробані три хрести. Третю цеглу за третім хрестом виймати. Діру поширити: півтретя ліктя широко, півтора високо. Ключ до скрині в землі під дірою. 17. червня 1612. Микола Зубра.“

Скінчивши читати, сотник вдивився в жінку, жінка в сотника. Хвилю обоє мовчали. Обоє не сумнівалися, що в 1612-тім році пан Зубрина замурував під баштою свій скарб. В душах сотника і сотникової виринули одні питання.

— Чи тоді Зубра поклав свій Зубрин? Сам, вибираючися кудись в далеку дорогу, чи з родиною і челяддю, втікаючи перед ордою? Вернувся сам, або хтось з родини і вибрав скарб, чи погіб він, або й вся родина і скарб лишився під баштою? Чи хто інший, хоч би й Кіндіс, знайшов скарб, чи може той скарб по нинішній день лежить там, де Зубра сховав його?

— Я гадаю, — нарешті промовив сотник — що хоч може Зубра не виймав скарбу, то його там вже нема. В кожнім старім замку, в кожній руїні люди вітрають якісь закопані або замуровані скарби, хоч їх там ніколи не було. Під кожним покинутим замком люди десятки літ риють, кожне городище перетрушують, бо й подумати не годні, що відтам люди відійшли, не полишивши під землею своїх скарбів. Гадаеш, що такий Кіндіс, сидючи там двадцять років, ще не перекопав цілого замчища? Як скарбу не знайшов і не забрав хтось перед ним, то знайшов і взяв Кіндіс.

— Ануж? — сказала жінка весело глядячи на мужа.

— І я гадаю, що „ануж?“ Нерозумно було би не допевнитися.

— Як же це зробити? Як зайти до тих льохів, не викликаючи підозріння у Кіндіса... як він там ще є?

— Не горить! Не робім заповкално. Як скарб, чи нині лежить на своїм місці; як підстароста до нині не знайшов його, то нам нічого квапи-

ЛЕМЕНТ НАД ПОЛЬЩЕЮ

Добре відомий українським читачам урвак і за кордоном краківський польський щоденник „Ліустровани Курер Подзенни“, що просто з безпримірною люттю і безсоромністю звик кидатися в найріжніших статтях на все, що українське, ведучи від давна на своїх сторінках плянову пропаганду проти українського населення у краю, помітив у своїм числі з д. 13. XII. м. р. п. з. „Без догми“ передовицю, помітну для нас не з одного погляду. Автор цієї статті ось, розглядаючи теперішню внутрішню положення Польщі, приходить до таких розпучливих висновків, що нам знову раз пригадуються відомі слова про те, що Польща „стоїть безладям“; той щодо повної руїни її уже не так то дуже далеко. І що саме такий запеклий вихолок, як краківський „Подзенни“, заголосив сьогоднішнім елементом крайньої зневіри у змогу дальшого існування нинішньої Польщі, то це вже хіба неабиякий доказ її катастрофального положення.

Але хай уже наші читачі осядуть самі на основі кількох витягів, що їх я тут подаю в перекладі українською мовою: І так спершу: „Той, хто дивиться сьогодні на польську дійсність тверезими очима дослідника, а відчуває її гарячим серцем поляка, не всилі перемогти в собі почуття затрівоження (всі підкреслення польської редакції). — О. Г.).

У світі ось довершуються нині велетенські перемиї; а ще могутній зясується завтра на арені нашої землі, хто зна, чи не крівавою блискавкою загальної війни. Та серед тієї метушні, витвореної зусиллями мільярдів рук і мозків, Польща являється ніби пропашою. Вона ось поплена в домашні чвари, погребана в хаосі дрібничкових справ і справок, шарпана суперечностями, смішно нікчемна в порівнянні з величчю живої історії, вона свариться за своє „вчора“, без усестороннього погляду на „сьогодні“ і без візії грядучого „завтра“. — „Ми, як співає наш поет, — мов ті божественні на великанському морі, сто миль від берегів, і сто миль до берегів його...“

„На великанському морі...“ Отак шож більш самоозрозуміле, як не перехід від такої картини до ствердження: ми без — керми? Але оте лихо, що є причиною нашого теперішнього положення, воно ще далеко більше. Ми ось не тільки, що без керми, ми ще й без догми. Бо керманіч корабля, якому не достає бусолі, знає гарразд, куди він простує; йому бракує тільки технічної спроможності досягнути без блукання бажаної мети. Однак ми є без провідної догми — ми не знаємо, куди нам треба плисти, і не знаємо, куди ми хотілиб плисти... Так — ми є без догми в усіх ділянках життя та в усіх середовищах організаційних і громадських.

От напр. спитайте ви нині когонебудь в Європі, яка є історична місія його нації, а почете на це питання менш-більш узгіднену відповідь. І не йде нам тут про точну відповідність казарми, тобто згорі встановлену однозгідність, таку, з якою зустрінемося напевно у відповідах наших тоталітарних сусідів у Росії чи-там у Німеччині. А маємо на думці оту одну основну ідею, що змогла би кристалізуватися сьогодні трохи не в усіх державах і громадянствах. Отак одні з них гадають боронити стару, на ідеях французької революції засновану Європу; інші ж задумують боронити поваги і дорічку білої людини у світі; а ще іншим хочеться мріяти про воскресення імперії цезарів.

Ну, а ми, поляки? Як є в нас з цього погляду? Отож упродовж довгих століть мали ми таку основну і провідну ідею нашої державності, а саме як ідею охоронного заборона християнства. А зродила оту ідею геніяльна думка Ягайлонів та малопольських вельможів (тобто українських, яких роля тут зясована очевидною геть на польський лад. — О. Г.) Була то ідея держави польської, що єднала братнім союзом народи від Балтійського до Чорного моря та рятувала отак ті народи від загибелі в путах германщини чи-там московщини (не вже й українців? — О. Г.). Ще історія замислу Пільсудського припинена, нажал, на полях перед Києвом, то останній проблиск тієї ягайлонської ідеї...

Але сьогодні? Де в нас спільна догма загально-державного рівня, відміцаним козаком. На другу днину, запрошений Настарським, приїхав до нього.

— Як там ваше здоров'я? — спитав сотник гостя. Чи видержали би ви який тиждень в сидлі? Очевидно, з відпочинками, які схочете.

— Я ще ніколи не почував себе так добре, як саме тепер. І скучно мені сидіти в хаті. Хотів би троха провітритися.

— Коли так, то добре складається. Чи ви чули що коли про Зубрин?

— І чув і бачив на власні очі.

— Справді? — аж скрикнув сотник врадуваний. — Шож ви знаєте про цей Зубрин?

— Знаю дуже мало. Майже нічого. То було тому яких п'ятнадцять років... ще заки ви приїшли в ці сторони. Ми здогадали орду, що втікала з добою. З того місця степу, де ми орду переймали і де розпочався з нею бій, видко було на горі якийсь замок. Мені сказали, що то замок Зубрин, та що там живе підстароста Кіндіс. Ми худобу відбили. Худобу і вози з всякою добоючю татарі лишили, шож урятувати себе і ясир. Козаки поділилися. Частина лишилася, шоби худобу і вози назад забрати. Головна козацька сила, і я з нею, пішла далі за татарами. Ми ясир

носно історичної місці Польщі у світі?

А даді. Всі великі народи мають у рівній мірі свою доктрину державного устрою, що її вони намагаються здійснити, й опозицію, що проти тієї доктрини менш або більш чітко змагається.

А в Польщі з цього погляду?

Ну, от: скільки голов, стільки і слів про те. Маємо конституцію і маємо гурти, що є відносно неї в опозиції.

Але вже в самім таборі, що створив оту конституцію, є сотки й тисячі її розуміння. Одні бажали б убити в неї зміст тоталітарний, а другі демократичний; ті хотілиб, шоб кожна буква конституції була незрушима, мов граніт, а іншим краще подобалося б, якшоб увесь зміст її дався по волі натягати, як каччук, та ще інше. А в таборі противників конституції? Хібаж не помітний і там повний розгарилий поняття? Бо хто всилі сказати нині, яку державно-творчу думку заступають праві в опозиційній партії? Там же ось змагаються демократи і прихильники парламентаризму з фашистами і окличниками держави тоталітарної, розбудованої ладом гієрархії. А ліви? Як тяжко сказати тут, хто з них прямує до демократії, а хто до диктатури ліви? Хто хоче повороту до постійного парламенту, а хто знову вважає державу парламентарно-демократичну тільки коротким перехідним етапом на шляху до чогось цілком нового?

Отак саме в діянці державного строю, значить на однім-одиночці, з правного погляду ще сьак-так налаштованим відтинку, бачимо найкраще все замаломані і всю брехню нашої дійсності. Люди сваряться за „вчора“, не розумують ніяк „сьогодні“ і не відають, що має бути завтра. Лінія розділу є невіразна, бо замазана — мільйони людей не знають, чого мають боронити і що поборювати, хоч „закопи в нас списано“. Ну, це так, форми законів є дійсно в наших руках, але нема в наших серцях і мозках — визвольної, провідної догми.

От вам і зразок ляцького елементу над Польщею, якої історична місія по мойому в тому, шоб усе наново показувати світові, як то нарід, несподівали і вернулись до дому. Вертаючися, ми вже не йшли попри Зубрин. Ми пішли шляхом. Пізніше в тих сторонах я вже не був і про Зубрин нічого не чув.

— Добре бодай те, що ви тоді бачили й чули. Тепер вам легше буде знайти той Зубрин.

— Я знайшов би його, хоч би й ніколи не чув про нього. Той Зубрин потрібний вам, чи військовий старшини?

— І це і те. Зубрин був королівщиною і належав до старости. Староста посадив був там якогось Кіндіса. Чи цей підстароста ще сидить там, в полку ніхто не знає. З того Зубрина полк хоче мати повійну користь. Хочє посадити там сотника з граничною сторожею і Зубрин дати мені на прожиток. Не виключене, що я був би тим сотником. Ні я не знаю, ні полкова канцелярія не знає, чи в Зубрині можна жити, чи...

— Тепер я вже сам доміркуюся, до чого вам потрібний і чого мені їхати туди. (Дальше буде).

Ум носить барви душі так, як слуга носить ліберію свого пана. (Шопенгавер).

І найгарніший світ це наче без пляну насирана купа сміття. (Геракліт).

сібний до державного життя, не всилі вдержати власної держави навіть і тоді, коли піддержують його такі могутні опікуни, як польські приятелі в рядах колишньої Антанти. Дали вони полякам зброю і воєнні лаштунки, але одного не змогли вони дати йому, а саме розуму, та ще до того державно-творчого розуму. Польським нахабам здавалося, що чим більше земель видруть у версайських приятелів, тим краще і могутніше буде їх „панство“ і „моцарство од моржа до моржа“, і тим більше зачудують вони весь світ своєю — їм саме невідомою! — „історичною місією“ славетної „Польщі“.

ЩЕ ПРО СТАЛІНОВІ ВИБОРИ

12 грудня в цілм СССР відбулися вибори до найвищої ради СССР та до ради національностей. Ці вибори, по думці диктатора, мають завершити його „демократичну конституцію“, яку проголошували „найвільнішою в цілм світі“. На переведення виборів кинута вся сила советської бюрократії та апарату комуністичної партії. Всюди підчеркувано „всенародність“ виборів. У цьому напрямі, як звичайно, люди Сталіна „перестаралися“: наприклад, у советських часописах подано знімки, як у Києві підносять скриньки до ліжок породілля, шоб ці жінки теж „виконали громадянську повинність“ і вкинули свій виборчий бюлетень за „партию Леніна-Сталіна“. Тут бачимо фотографію славного українського артиста Панаса Саксаганського у виборчій кімнаті. Навіть йому не дали заслуженого спочинку, примусили бідолашного йти „демократично голосувати“ за тих, шоб заморили голодом його-рідного брата, артиста Микола Садовського... На іншій знімці показано, як привозять в автах старих, немінних виборців на голосування.

Колісь Давид Ллойд Джордж кинув свою крилату фразу про „людину навулиці“, до якої мусять звертатися політичні діячі демократичних держав. В парламентських державах бувало нєраз, що настрій „людей з вулиці“ змінювали, після виборів, цілу політику країни. Диктаторські режими звичайно не числяться з думкою широких мас. А проте — чом це Сталін, на 20 році панування комуністичної партії, заговорив про те, що треба „дорожити довірям народу“? З якої причини теперішній шеф Чеки — Г. П. У. Єжов звертається до мас, шоб вони віддали свої голоси комуністам?

Відповідь на це питання дають київські „Вісти“ з 18. грудня 1937 року. В передовій статті сказано: „Непереможна партія і уряд, які спираються на весь народ“. Комуністи всіх країн проповідують класову боротьбу і навіть громадянську війну. Але Сталін в СССР хоче довести неабиякого чуда: мовляв, і партія — не партія і диктатура — не диктатура, коли вона не спирається на всенародне довіря“.

Шоб укріпити свою владу, диктатори різних країн і часів зверталися до народного голосування. Своє часу Наполеон I, як був іще першим консулом у Франції, звелів улаштувати голосування про вироблену за його вказівками конституцію. Учасники цього плебісциту мали право голосувати лише словом „так“ або „ні“. За цим прикладом свого великого стрія пішов і Людвик Наполеон 1849 року, коли став президентом Франції, а пізніше французьким цсарем. У консервативній шляхотській Прусії знайшовся свого часу спритний діяч Бісмарк, який

Та тут тоді тимчасом — на! Вже й лютому крокодилів в „Подзенні“, що рад би за один раз поглотити всі українців на світі, недобре робитись від польської „досягнені“, і от старий опришок кричить раптом за якоюсь спасенною „догмою“. Забув ось наш крокодил, що справа ще у Версаї, ще там, де про „мир“ рішались всі, всемогутні тигри почалася від того, що тигри всі догми стоптали своїми лабетами, і шоб за всі догми видигнули вони лиш одну, а саме догму ненаситності. Отак хібаж і диво тепер, шоб ота догма душить тепер саму Польщу? А іншої догми в неї нема! Д-р Остап Грицай.

ЩЕ ПРО СТАЛІНОВІ ВИБОРИ

не побоявся поставити гасло загального виборчого права для всіх німців, шоб залучити їх під проводом пруського короля. Таких і подібних прикладів знаходимо багато і в пізніших часах. Особливо в тривожних обставинах міжнародних кожна влада намагається показати, що цілий нарід, без ріжниць класи, віри й політичного напрямку, йде за режимом. Це добре розуміє Сталін, і тому він з поважним виглядом робить свою виборчу комедію.

Вибори до Советів були раніше класові і кількостувні. Мали право вибирати до Советів робітники, воєки червоної армії та селяни і службовці. Голос робітника важив значно більше, ніж голос селянина. Тепер Сталін завів рівність. Всі — рівні в рабстві, бо всі мають „право“ своїми голосами вихвалювати політику диктатора. Про тих же, шоб з диктатором не погоджуються, світ нічого не почує і не довідається.

Е. М.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Г-ій С-к, Клівленд, Огайо. — 3 Перемишля до Львова в простій лінії менше-більше коло 7 і пів милі (по 7 і пів кілометра кожна), а дорогою коло 8 і пів милі.

І. Г. О. — Питається, завдаєте труду, шоб Вам відписувати, а навіть не залучаєте марки на відповіди!

Громадянин. — Відповідь була дана в рубриці „Листування редакції“. Годі писати до всіх листи, бо на те не стає часу.

І. К., Нью Йорк, Н. Й. — Допише уже зложений і буде видрукуваний.

Т. С., Філадельфія, Па. — Допише зложений і где на чергу.

И. С., Нью Йорк, Н. Й. — Це за „наймита і господаря“ може бути зле зрозуміле. Найкраще подати просто і ясно самі факти: хто скликав ті збори, хто говорив і про що.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ЛОРЕЙН, О. Тов. Україн. Молод. Клуб, п.д. 233, повідомляє своїх членів, шоб місцеві збори відбуваються в неділю, 16-го січня, в церковній галі при 31-й і Чарлстон вул., в годині 2-гій пополудні. Просимо всіх членів, як олен, прийти на ці збори. — Олена Задорожна, секр.

Всякий початок тяжкий. В деякому значінні це правда, однак загальніше можна сказати, що всякий початок легкий, а зате тяжко є осгнути найвищий щабель, і ледви хто його осягає. (Гете).

Всяке сотворіння пасється під ударами божого бича. (Геракліт).

Критикувати, значить, краще арозуміти автора, ніж він сам себе зрозумів. (Фр. Шлегель).

3 ДНЯ

ЗМІНЛИВІСТЬ НАУКИ.

Колись наука твердила, що подільні народи скоріше дозрівають і старіються. Здавалося, що цей факт вже так твердений, що він не улягався сумніву. Та видно сама наука не дуже вірить у свої попередні твердження, бо дуже часто вона розпечатує ті свої старі правди, що раз шпортає в їх документах і провірює, чи це дійсно так, як це вона колись собі уявляла.

Треба признати, що наука має величезну відвагу признати свою попередню помилку і якесь старе твердження замінити новим, певнішим.

НОВИЙ ВИПАДОК.

Ось і тепер маємо такий випадок: предсиди Індійської Медичної Служби, Рам Рат Чопра, виступив перед Індійським Конгресом Науки докладаючи, у якому сказав, що це неправда, начеб у гарячих краях люди скоріше дозрівають і скоріше старіються. Зовсім навпаки, в холодних краях люди скоріше старіються.

Крім того він сказав ще одно твердження, яке заперечує попередній погляд науки, а саме, що в гарячі дні не треба уникати м'яса та кормитися виключно зеленою яриною. Зовсім навпаки, в гарячі дні треба деколи зісти шматок м'яса, а притім не треба налагоджуватися яриною та іншим харчем, що має багато протеїну.

Треба зазначити, що наука частенько робить подібні скачки. Хоч за словом „наука“ є зв'язана у нас велика повага, то проте науку можна не раз порівняти до вередливої жінки, як разраз змінює свої уподобання. Ось приклад: скільки разів наука змінювала свій погляд щодо вартості овочів чи ярини! Був час, коли помаранчу вважали королівською всіх овочів. Пізніше цю честь віддавали виноградів, а це пізніше повертали з вигнання яблуко і на нього всаджували корону. Ще пізніше коронували банани, потім бросковини, а нарешті ананаси. Тепер, здається, корону носить „грейпфрут“. Та як довго, не знає...

ТАКЕ САМЕ З ЯРИНОЮ.

Подібне з яриною. Вихвалявали колись шпінат, потім горох і фасоль, потім калюфійор, потім буряк і моркву, потім помідори. У своїй часі пишалися на троні навіть капуста. Картоплю в тій королівській ієрархії були зіпхали до зовсім понижуючої ролі, кажучи, що картоплі не мають у собі ніякої поживи. А тимчасом в останніх часах також є слідний зворот до картопель і вже вчені починають твердити, що картоплі мають величезну кількість різноманітної поживи. Беручи під увагу це, що наші люди в краю кормляться головню картоплями і якось живуть, можна і цьому твердженню до певної міри дати віру. Та пазагалі тут можна поставити твердження простої „хлопської“ мудрости: не вір нікому, тільки своєму шлункові. Бо за рік, за два, вчені згадують те, що нині хвалять, а вихвалять те, що вчора ганяли! Що тоді буде?

А ВСЕТАКИ В ТОМУ Є ТОЛК.

Та, не звертаючи уваги на ці зміни наукового погляду, в тому всетаки є певний толк. Може наука й не дуже винувата, що раз коронує такі овочі, а раз інші. Річ у тому, що кожний овоч має свої

спеціальності, має свої певні складники і вітаміни. Коли люди їдять його подостатком, вони засобляють повні тим вітамінами; вкупі з тим вони часто занедбуються під оглядом інших вітамінів.

Так само під оглядом ярини. Як відомо, наш організм потребує різних мінералів, таких, як залізо, вапно, сім, цукор, і т. д. Шпінат має багато заліза, стручкові рослини багато вапна; перший — добрий для зміцнення кістки, і т. д. Отож учені такі мають рацію, коли раз кажуть, що така ярина для організму є найліпша, а другий раз — якась інша. Добрість ярини залежить від того, чи організм її потребує, чи ні. Коли змінюється страва, то змінюється, також користь даної ярини. Отож наука хоч і змінлива, то не винувата.

Раз одна вередлива красуня нарікала на чоловіків, які вони змінливі. „Ось тільки подумайте“, говорила вона, „на весні я люблю Степана, в літі Івана, в осені Гриця, а тепер Данила. Ох, як же усі чоловіки змінливі!“

В подібний спосіб „змінюється“ також вартість овочів і ярини.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.
Листопадове Свято.

Заходами Центрального Комітету Українських Національних Організацій, укр. кат. парохії, чоловічих і жіночих товариств, молодечих клубів і 65-го від. ОДВУ влаштовано 14 листопаду 1937 свято української державности. Свято розпочалося співом Службою Божою та жалібною панахидою за поляглих українських героїв, яку відправив о. І. Чаплинський. На той час була устальнена в церкві напричуд гарна символічна стрілецька могила, прикрашена квітами, біля якої повнили почесну сторузь за прапорами і відзнаками урядники та члени Т-ва Запорозька Січ, 234 від. У. Н. С. В часі Служби Божої і панахиди співав місцевий хор „Боян“. Патрістичну проповідь виступив о. І. Чаплинський. Він теж закликав вірних, щоб зложили жертву на інвалідів Української Армії.

Пополудні свято продовжувалося концертом у Народнім Домі при вул. Фултон. Про-

граму розпочато пісню „Живи, Україно“, яку відспівав хор „Боян“ під управою п. М. Ядловського. Сяла була виповнена людьми, що додавало виконавцям програми більшої охоти.

О. І. Чаплинський виступив патрістичну промову, в якій сказав, що український народ належить до найбільших. Він перейшов чимало тяжких потрясень і нещастя, але перед жадним не заломався. Націм завданням тепер є загартовувати молоді покоління, щоб вони були здібні зайняти наші позиції. Звертаючись до молоді, бесідник закликав її, щоб любила і горюлась до всього, що своє рідне; щоб не цуралась своєї віри і церкви. Публіка нагородила промову рясними оплесками.

Хор „Боян“, що складається з сотні співаків, у більшості роджених тут в Америці, відспівав кілька пісень, між ними дві композиції Кошиця. Публіка прийняла їх пісні оплесками. В дальшій програмі виступив молодий Ю. Картичак англійською мовою реферат на тему: „Визвольні змагання українського народу в часах козацької доби“. Він переповнив докладно важні історичні перебіги, в яких Україна пишалась добробутом та державним життям. Вкінці закликав молоді бути гордою на своє національне походження. Реферат вповні задовольнив публіку.

Знов на сцені з'явився хор „Боян“ під управою дяковича М. Ядловського і відспівав кілька пісень укладу М. Гайворонського. Юсиф Шарий, ученик парохіальної школи, гарно віддеклямував поему „Листопад“.

Голова Центрального Комітету, М. Галинович, подав до відома, що на свято прибули представники місцевого міського уряду і бажають забрати слово. Перший від міського уряду промовляв п. Джан Кервик. Він заявив, що говорить в імені посади міста Елизабет і передав притім українцям привіт. Далі він висказав щире захоплення українською культурою та висловив симпатії для українських визвольних змагань, про які він був добре поінформований.

Далі говорив в імені місцевої міської адміністрації суддя Керк. Він також висказував симпатії для змагань українського народу та закликав українців боротися тим самим способом, що ірландці боролися. Притім заявив, що він, як голова комітету, що займався влаштуванням паради в торжественному святкуванні 150-літнього ювілею проголошення конституції, передає українцям дві срібні чаши як нагороди, що їх признала комісія, зложена з високих старшин американської армії, за найкращі народні строї і за найчисленнішу і вірне зорганізовану частину в поході.

Нагороди перебрали від достойних гостей панна Галина Слободян, п. Петро Гандович і п. Теодор Огар. П. Гандович подавав представникам уряду за щирі промови і цінні нагороди. Публіка справляла гостям величаво овацию. Потім наступила деклямація ученика С. Балака.

Святочну промову виступив д-р Л. Мишуґа. Його промова була зв'язана з історією творення листопадового зриву в тим усім, що не дає нам вдержати своєї держави. Промовець говорив, що хоч листопадовий зрив покінчив не увінчався повним успіхом, то всетаки ми ним досягнули величезні моральні успіхи. Він перерахував традицію і дав почин до переродження нашого громадянства в Галичині. Без листопадового зриву не було б великого Свята Злукі.

Наш артист, баритон Петро Ординський, захопив слухачів своїм м'яким голосом і гарним виконанням. Додатковий рефе-

рат англійською мовою виступив молодий Василь Букач, який узяв собі за тему слова Шевченка: „Вставайте, кайдани порвіте і вражого злою кровю волю окропите“.

Поновно виступив хор та відспівав кілька композицій укладу О. Кошиця, а потім була деклямація ученика А. Семана.

Кінцеву промову виступив діяльний член місцевої громади, фінансовий секретар-касир У. Н. С., Роман Слободян. Він навізав до найновіших подій, що діються на українських землях, де окупанти в немілосерпний спосіб знущують над українським народом і хочуть його цілком знищити. Та проте український народ не гине, тільки щораз могутніше домагається своїх прав, так, що тепер ціла світова преса говорить про українців та про їх національні змагання. Після його слів переведено збірку, яка принесла гарну суму.

В церкві в часі панахиди зложили: М. Сухорський \$2; по \$1: о. І. Чаплинський, М. Галинович, П. Сташко, К. Пілат, М. Могила, М. Романович, В. Грабовський, М. Процак, А. Сміт, Я. Забава, Я. Красновський, М. Налєпа, С. Яцків, В. Зелінка, М. Задоречий, пані Франкович; дрібними \$24.28. Разом \$42.28. Бр. св. Михайла, 142 від. У. Н. С., \$5. П. Остапчук \$2; по \$1: Ю. Шевчук, П. Пітула, Ф. Бутинець, Д. Фортунна, М. Маркович, Т. Миротин, Я. Лещак; по 50 ц.: І. Лещак, А. Поливчак, Ф. Яворський, М. Кобрин, І. Чурчак. Разом \$16.50.

В часі збірки в Народнім Домі, якою займалися панни М. Федірко і М. Горін, зложили: Сестрицтво „Любов“, 32 від. У. Н. С., \$5; членки — по \$1: А. Погранична, Е. Кардаш, Е. Ковальчук, Т. Костишин, Р. Солтицька, З. Загорчена; дрібними \$2. Разом \$13. Т-во Запорозька Січ, 234 від. У. Н. С., \$10. Дочки України, 24 від. У. А., \$5. Український Народний Дім \$5. Гості підчас концерту зложили: Р. Слободян \$5; о. І. Чаплинський \$3; по \$2: Г. Слободян, М. Безкорейний; по \$1: В. Вітушинський, К. Пілат, М. Генега, С. Могила, С. Шийка, В. Кардаш, І. Пошивак, О. Нагірний, І. Воробець, Г. Герета, А. Огар, К. Возняк, П. Балік, Г. Кінашук, І. Кісеньюк, Ю. Картичак, І. Василюк, С. Пограничний, І. Пілат, К. Романович, В. Букач, Ф. Кобрин, С. Генега, Ю. Отаманчук, Т. Чечіль, Р. Борбеляк, Ю. Гвізд, М. Гринішак, М. Ядловський, Г. Слободян, Ю. Картичак (молодший), І. Клок, А. Гнатюк, А. Гандович, І. Генега; по 50 ц.: М. Федірко, М. Горін. Разом \$48. Безіменні \$20.2. Разом увесь прихід \$197.85. По відчисленні розходу лишилося \$162.55. Ці гроші вислали через Об'єднання по половині на інвалідів і визвольну боротьбу. Удєкоруванням стрілецьких могил у церкві займалися пані Герета, Гандович, п. Пілат, В. Вітушинський і П. Сташко.

Гімном „Ще не вмерла Україна“ закінчено свято.

Іван Клок.

Цеголєвич обертається на другий бік, розплющує одне око, позіхає, поглядає на годинник і нараз вискакує з ліжка. Потім б'ється до лазнички, вертається та переляканий стверджує, що вже не встиг на час до офісу. Як ретельна людина, телефонує до директора.

Пане директоре, велика неприємність: я вчора стрінувся з товаришами із шкільної лавки, затаїли мене на чарку, а тепер я бачу, що з похмілля вже не встиг прийти. Чи не було б пан директор такі добрі та звільнили мене на нині? — Дуже радо — відповідає директор — слізь собі спокійно, бо нині неділя, лише завтра прошу не спізнитися.

ДЕРЖАВИ В КІГТЯХ ЖИДА

З УКРАЇНИ

В домі рабіна в Умані. — Нужда та праця. — Торговельна школа. — Бублики, сушені гриби. — У Роттердамі. — Перші успіхи й обманства. — Світова війна — шлях до забагатіння. — Найбільший багатій у світі. — Фінансовий крах у Німеччині. — Спекуляції у Бельгії. — Тихий дім серед туліпанів.

На тлі недавньої завзятої боротьби за господарку в Національній Банку Бельгії та фінансових труднощів, яких зазнала Бельгія, виринуло знову назвище грізного спекулянта, справжнього поліпа, який по черзі опутав Німеччину а потім Бельгію. Це Юлій Бармат, що тепер живе в Голандії. Його кар'єра від нужди до найбільших багатств, повна драматичних противенств і викликає подив для робітничості та таланту тої людини, а огида для способів, яких уживав, і мети, до якої змагав.

Юлій Бармат народився в Україні, в містечку Умані, недалеко Києва, в домі вбогого рабіна. Крім нього в тісній хатині жили п'ять братів і шість сестер. Батько роздумував над своїми книгами і хотів найдідівшого сина вивчити також на рабіна. Та син спротивився: його манило в світ, він мріяв про великі багатства і могутність. Одного дня, в червні 1902 року, покинув рідний дім і пішки пішов до Лодзі, де вступив до торговельної школи.

Продає на вулиці бублики і сушені гриби, щоб мати на прожиток. Не платить за хату, зате впеvняє свою господиню, що віддасться, як буде багатий — а буде напевно багатим. Працює з нечуванним завзяттям. Вивчив англійську і німецьку мову, знає основно географію, бухгалтерію, торговельний закон. Та вкінці господина не вдоволюється самими обітницями; вона викидає свого комірника на вулицю. Він одвертий і голодний вертається пішки до дому.

Однак бачить, що в Умані не може сподіватися нічого крім нужди. Знову йде в світ. Просить милостині, краде, закладає спілку з конокрадами та волоцюгами. Після кількох місяців мандрівки знайшовся на ясно освічених вулицях великого міста. Це Роттердам. Паде зімлілий з голоду й виснаження.

І знову Бармат знайшов милосердних людей, що заопікувалися ним. Щоб мати бодай що-то на прожиток, збирав лахміття і кости у смітниках. Вкінці стає помічником у бюрі покутного букмакера, потім зазайомлюється з двома такими бідними молодими людьми, як і він, та освоює підприємство експорту голландських товарів. Бізнес-іде добре, однак спільники небаром розходяться. Бармат покидає їх — а каса остається при ньому.

Має вже двадцять літ. Основує спілку з банкіром Де Буром, а потім винаймає дві кімнати і вже як виключний власник освоює фірму Ю. Бармат „для оживлення торговельних взаємин“. Спекулює, дає поради в тій ділянці — і до чотирьох літ має вже сто тисяч фльоренів. Чотири брати, що їх спровадив із Умані, помагають йому в праці. В 1911 році освоює акційну спілку „Новіта“. В 1914 році має вже мільон фльоренів готівки.

Та бізнес розвивається до велетенських розмірів із хвилястим вибухом війни. Німеччині всього нестачає, а Бармат є головним її доставцем. Має бюра й агенції в Берліні, Гамбургу, Відні, Нью Йорку. Заключує умови безпосередньо з

німецьким урядом, рівночасно на всякий випадок навіязує взаємини з тодішньою опозицією, а вкінці переноситься з родинною до Берліна. Мають сто мільонів майна.

Зв'язки величезні. За републики одержує монополію доставки збіжжя, товщів і кондензованого молока для уряду. Заробляє сотки мільонів. В 1924 році вважають Бармату одним із найбагатших людей світу.

В державній Німецькій Банку має необмежений кредит на якнайменший процент, а здобути суми розпочинає на ляхварських процентах, не раз 5% місячно. Наступає заломання. Німецький Банк захитався, Бармат замикають у в'язниці і починається небувалый процес. Акт обвинувачення обіймає тисячу томів. Судові розправи тривають 786 годин. Бармат засуджують на одинацять місяців в'язниці. „Це небагато — оплатилося мені“ каже щиро.

Потім переноситься до Бельгії і там починається те саме: навіязує взаємини, освоює фірми та спілки, здобуває кредити у Національній Банку. І знову крах, знову обвинувачення, що Бармат користувався фальшивими підписами і підробленими паперами. Через те мусить покинути Бельгію. Переноситься до Голандії, купує дім з городом і гарними туліпанами, де покійно живе собі спокійно, а може жде „нової нагоди“.

НАРІД ПРОТИВЕНСТВ.

Ніякий китаєць не є похоронений на чужині.

450 мільонів китаїців, це переступає наше зрозуміння. А цей нарід переливається через границі своєї батьківщини, як вода з переповненої бочки. Китаїців стрінете на азійському архіпелагу, в Африці, в Нью Йорку, в Сан Франціско. Всюди мандрує цілими китаїськими дільницями, несповно, обережно, щоб не наразитися на небезпеку, що почасти справді загрожує, почасти чужинець лише уявив собі. Бачите безжелезні театральні вистави, прегарні костюми, екзотичну красу, та не розумієте, що діється. Чужинець відвідує величаві китаїські святині, крамниці, торговельні доми, повнісінькі краму, що осліплює очі, навідується до китаїських клубів із вітварями, питається, слухає відповідей і не багато розуміє китаїського духа.

Китаїський нарід розсіяний по всьому світі, а всеж ніякий китаєць, навіть найбідніший, не є похоронений на чужині. На чужині китаєць надається до всього: і до доброго і до злого. Виявляє підприємчивість і меткість у звичайних справах і скомплікованих. Китаєць зручний як слуга, енергійний як наставник, а в усьому незрозумілий для чужинця. Зате вдома, в себе, виглядає лінійний, нерушливий в багні своєї нужди.

Скільки таких різних противенств має в собі цей нарід! Людина не має права нищити нездалі речі, коли замісць них не може або не хоче поставити ліпших.

Щастя не в самій праці, але в її плодах. Але й безуспішна праця менше зло від безділля.

Не говори кожному, що робити і що думаєш робити.

Хто не має ладу в домі, не має його і в душі. Коли ти не знаєш усього, що в твоїм домі діється, то знай, що ти свого дому не маєш.

УКРАЇНСЬКА ФІЛЬМОВА КОРПОРАЦІЯ В НЬО ЙОРКУ

„UKRAFLM CORPORATION“, приступаючи до виробу нової фільми ЗАПРОШУЄ УКРАЇНСЬКИХ АРТИСТІВ І АРТИСТОК, які бажали би взяти участь в будучій фільмі, зголошуватися до студії Корпорації що-дня (крім свят) від 10 год. ранку до 7 год. ввечері, особисто або листовно по адресі: „UKRAFLM CORPORATION“, 747 BROADWAY, NEW YORK, N. Y. (near 8th Street), Telephone: ALgonquin 4-9641.

При листовному зголошенні необхідно подати інформації про голос артиста, літа, ріст, вагу, колір волосся (брунет, блондин і т. п.); також прислати дві фотографії (в анфас і в профіль), рецензії про виступи й т. п.

Запрошуємо також зголошуватися і починаючих молодих артисток і артистів та танцюристів (ток). 8, 11

ЗГОЛОШЕННЯ БУДУТЬ ПРИЙМАТИСЯ ДО 20 СІЧНЯ (JANUARY) 1938 Р.

ЧЛЕНИ І ЧЛЕНИЦІ У. Н. СОЮЗУ!

Подаємо до Вашого відома, що

ТІЛЬКИ ДО КІНЦЯ МІСЯЦЯ ЛЮТОГО 1938 РОКУ

будете могли набути за \$1, себто за зворотом поштової пересилки і видатку за опрау, ту цінність, якою є

ПРОПАМ'ЯТНА КНИГА

ВИДАНА З НАГОДИ
СФОРМІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ
УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО СОЮЗУ

З днем 1-го березня 1938 р. ціна на цю Книгу буде вища, бо Книга піде в загальну розпродаж. Тому

КОРИСТАЙТЕ З ЦЕЙ НАДЗВИЧАЙНОЇ ОФЕРТИ

і подбайте, щоб негайно набути ту Пропам'ятну Книгу, яка передає живо й правдиво все те, чим жило, про що мріяло й чого dokonало старше покоління української імміграції в Америці, як теж і те, чим живе й що думає про нашу будучність в Америці — наше тут роджене покоління.

ВИСИЛАЙТЕ ЗАМОВЛЕННЯ НЕГАЙНО

як не до секретаря свого відділу, так прямо на таку адресу:

„SVOBODA“ 81-83 GRAND STREET
JERSEY CITY, N. J.

Молоде подружжя вибирається на „вік-енд“. Приготовляють валізку. Жінка бачить між біллям фляшку сливовиці.

— Андрушку! — каже жінка з докором — таж ти приобідав мені не брати алкогольну?

На це чоловік спокійно:

— Бачиш, ця фляшка придається нам у шатрі: застромимо в неї свічку!

Пані: — Вчора рано бачила я, Ганю, що ти цілувалася з листарем. Як то було?

Наймичка: — О, дуже приємно, прошу пані.

У НАЙВИЩОМУ СУДІ.

У той самий час, як з Найвищого Суду уступив через старий вік суддя Содерленд, суддя Кардозо (котрий тут на образку) занедавав поважно на серце. Суддя Содерленд відомий консерватист, а суддя Кардозо відомий ліберал.

РЕВМАТИЗМ ЗДЕРЖАНИЙ УПРОДОВЖ 48 ГОДИН.

Новий лік нью-йоркського лікаря приносить швидке лікування. Прогнозує ремісію до двох тижнів.

БОЛІ ПРОМИНАЮТЬ ЗВЧАЙНО ПЕРШОГО ДНЯ.

Отрути у вашій крові спричиняють ревматичні болі, задержані та напружені. Це не дає вам свободи рухатися без докучливих болів. Шоб ви полегшили свої страждання, ви можете уникнути своєї крові від отрути! Ця докторова нова медицина робить це швидко. Не має в собі дурману — безпечна для молодих і старих; не чинить небезпек серцю. Називається цей лік BARUVACOL і ви можете спробувати його на отсій ретельній пропозиції: витягти отсю отруту з вашого організму і адресувати до: Atkins Laboratory, 44 East 63rd Street, New York City. (Можете теж прийняти особисто). Грошей не просідайте. Заплатити початкові \$1.85 і клітка центрів за дорученням (C.O.D.), коли він принесе вам Барувакол. Уживайте його дві доби (48 годин). Як не почуєте полегш, то неукляний лік зверніть, а ми вам відшлемо наших \$1.85. Пошто терміни ще один день. Години: 10 до 4. (Свобода)

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР

Д-р. ОМЕЛЯН ГАРАСИМ

ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР.

853 N. 5th St. Phila., Pa.

Офісові години:

9-11 рані, 2-4 пополудні і 6-8-30 вечором. В неділю за попереднім умовленням.

Телефон: LOM. 7981.

Милі гості.

Гості розійшлися додому. Господиня дому бачить на землі у ждальні срібну ложечку.

— Я цікава, — каже вона до чоловіка — як ця ложечка дісталася аж тут?

— Видно, котрийсь із наших гостей має діраву кишеню — відповідає спокійно чоловік.

UKRAINIAN WEEKLY

(Continued)

ATTENTION BASKETBALL MANAGERS! OHIO, MICH., ILL. AND PA.

In order to make this season a real success, it is most important for every basketball manager to get in touch with me as soon as possible.

As yet I have not heard from Cleveland, Ohio, Detroit, Mich., Chicago, Ill., and all teams in Pennsylvania.

Unless you send me the \$1.00 entrance fee, your club's name and officers' names, pictures of your players and all score sheets after league games — you will not be qualified for National Championship, especially since the rule is that you are required to play at least four teams in your area.

Don't wait till the season is half over. Act now so that arrangements can be made for the play-offs.

STEPHEN MADESKI

Basketball Director Western Division UYL of NA

3465 Stickney Ave.

Toledo, Ohio

CLOSE RACE LOOMS IN AREA THREE

Philadelphia Allentown-Wilmington Will Offer Chester Stiff Competition

Pete Zaharchuk's newly-organized "Philadelphia Ukrainians," playing their first basketball games with Ukrainian opponents, split in two exhibition games played Jan. 1 and 3, losing to Wait Pypluk's undefeated Allentown five, 28-30 Saturday, and winning from Charles Cysyk's Wilmington crew, 46-40 Monday. Both games were played in the Ukrainian Hall, Philadelphia.

Allentown and Philadelphia are new entrants in the UYL-NA basketball tourney, now in its third year, and will compete in Area Three, which includes, besides Wilmington, the Eastern Champions Chester team. St. Clair, Northampton, Palmerton and Coatsville are other teams expected to enter the race.

AL YARR.

BOOKINGS WANTED

St. Mary's Ukes of McAdoo, Pa., composed entirely of high school and ex-high school basketballers — all members of the Ukrainian Club of McAdoo, would like to play with any Ukrainian team within a hundred mile radius. Write to:

GEORGE DENNIS, Mgr. East Sherman Street McAdoo, Pa.

The Lackawanna Uke's basketball team wants games with Ukrainian teams within a hundred mile radius of Buffalo, including Rochester, Syracuse, and Auburn. Write to:

JOHN MELNYK, 95 Holland Street Lackawanna, N. Y.

The Bridgeport, Conn., newly organized Ukrainian basketball five wants games with other Ukrainian fives in nearby localities. Write to:

EMIL KUCHMA, 1029 Pembroke Street Bridgeport, Conn.

WOONSOCKET SWAMPS GLASTONBURY

With Mike Martynick and Walt Weal scoring 60 points between them, the St. Michael's Boys Club

of Woonsocket, Rhode Island basketball team swamped the Ukrainian A. C. of Glastonbury, Conn., by a 92 to 35 score Sunday afternoon, December 26 at the State Armory on South Main Street, Woonsocket.

The locals ran the visitors ragged on the big playing surface, and scored at will. Mike Martynick, with 34 points, set what is believed to be a scoring record in the city, while Weal with 26 and Alex Earylick with 21, also found the basket consistently. Dzindyl with 15 points was high scorer for the losers.

This victory was the ninth of the season for the Woonsocket Ukrainians. Last year they won the Northern Rhode Island championship, and this season are again headed for the championship. In league they are tied for first place, having won five and lost but one game.

The St. Michael's Boys Club would like to hear from Ansonia, Hartford and New Britain. For games write to manager Anthony Mamfonik, 805 Front St., Woonsocket, R. I.

SURPRISES AT THE PHILLY CULTURAL CENTRE

On Sunday November 21, 1937 the Ukrainian Cultural Centre in Philadelphia held a surprise celebration in honor of Al Yaremko's birthday, the Centre's permanent Director. Of the 125 members and guests present, many represented points outside of Philadelphia, Wilmington, Scranton, Camden, New York.

After the regular History, Geography, and Language sessions in the Ukrainian tongue, under Prof. Pasichnek and Miss Sarabun, business matters were quickly disposed of, followed by an evening of thrills and surprises.

A one act play, "Who Says Can't" was presented in true dramatic style, and the hearty applause that ensued was gratifying, to say the least.

Since it was the beginning of the new year, it was fitting to remember the old officers, so the master of ceremonies, David

Chmelyk, proceeded to surprise and delight them with knockers, and later with gifts.

John Kucharsky, former President and present Corresponding Secretary received a shawl and a box of cigars. Amazeant held him spellbound.

Stephanie Demianek, former treasurer, was given a coin bank and a beautiful corsage of roses. She could not talk either.

Mary Sarabun, former Secretary and present President, was given a blue and yellow gavel and she likewise received a beautiful corsage of roses. She blushed prettily and gasped, "Thank you."

Alexander Yaremko, permanent director, received his knocker, a letter opener, followed by a stack of some sixty or seventy birthday cards. Was he surprised? Thunderstruck! to be more explicit.

Now two large birthday cakes were brought in; one in the form of a horseshoe was from Northampton, and the other from Bridgeport. To the tune of Happy Birthday To You, the Director made his wish and blew out all of the candles. A delicious luncheon of cakes, cookies, and tea was served, and there was more than enough to satisfy everyone.

Immediately after this the music began, and everyone had the time of his life trying to outdo his neighbor in the Ukrainian folk dances, which were ably led by Michael Kwashinsky, with Walter Bukata assisting at the piano.

Then Joe Senick turned dance director and presented "The Big Apple." It was terrific. One of the guests treated the audience with a solo, "When It's Springtime in the Rockies," sung in Ukrainian. This was followed by classical versions of the "Virginia Reel" and "Paul Jones."

The affair lasted far into the evening, and when the group finally dispersed, they had safely tucked away a piece of birthday cake, and pleasant memories of an enjoyable time spent at Philadelphia's Ukrainian Cultural Centre.

DAVID CHMELYK, Vice President of U.C.C.

ШИФКАРТИ

на найбільшій та найкоршій кораблі на всі прогулянки і до всіх країн. Використовують всі документи потрібні до подорожі — паспорт, візи, пермити, арешти, пенсії, і тому наші пасажери не мають клопотів в дорозі.

ДОКЛАДІ ПОСЛАНЦІВ ДО ВСІХ КРАЇН ПОШТОЮ І ТЕЛЕГРАФІЧНО І ВИКАЗУЮТЬ НА ОСТАННІЙ ПОРІ ПІСЛЯ ПОЖИТТЯ. ПОМАГАЄМО НЕЗАКОННОМ УПРАВЛЮВАТИСЯ ВІДПОВІДНО ДО КОЖНОГО ЗАКОНУ.

ПОМАГОДЖЕМО СТАРОКАВІ СПРАВИ ВІДПОВІДНО ДО ТЕПЕРІШНЬОГО ОБОВ'ЯЗУЮЧОГО ЗАКОНУ В КРАЇ. КОНТРАКТИ, ПОВНОВАЖЕННЯ, АКТИ ДАРОВИЩ, ДОКЛАДІ СКИНТИ І ВСІ ІНШІ ДОКУМЕНТИ. ПРОДАЄМО ДОМИ ТА РІЗНІ БІЗНЕСИ ПО ДУЖЕ ПРИСТУПНИХ ЦІНАХ. ГОЛОСИТЬСЯ У ВСІХ СПРАВАХ ДО НАШОГО НОТАРІАЛЬНОГО БЮРО ПО ВСІМ ПІРАДАМ ТА РЕГІСТРАЦІЯМ.

S. KOWBASNIUK

277 E. 10th STREET, (між 1-ого і Бейно А), NEW YORK, N. Y.

ДОСТУПНІ В КОЖНІЙ ГОДИНІ

Нема потреби зв'язувати на годину, бо наші послуги є доступні негайно в кожній порі дня чи ночі, бо ніхто не може передбачити, коли йому випадє якась пекуча потреба.

Пам'ятайте також, що наші послуги є доступні для кожного в такій мірі, як і доступність щодо часу.

STEPHEN J. JEWUSIAK & SON FUNERAL DIRECTORS

77 Morris St., Jersey City 34 E. 25 St., Bayonne

Phone: Bergen 4-5989

Phone: Bayonne 3-0540

A FINE OFFER

Do you, Ukrainian American youth, wish to know the history of Ukraine, its people, and their contribution to civilization, art, and literature?

If you do, this is our proposition — The Ukrainian Savings Company is offering a limited number of books printed in the English language of Ukrainian history, its culture, art, and literature. The book is entitled "Split of Ukraine."

Here is what you have to do to get one of these books absolutely free.

Open a NEW savings account with The Ukrainian Savings Company of \$5.00 or more and you will receive a copy of this book absolutely free.

You will be proud to own this book, as you will discover who Ukrainians are, and what important part they took in the world's history. When you finish reading it, you will also be proud that you are a descendant of Ukrainian nationality.

Get your book now, and tell your friends about this offer.

The Ukrainian Savings Company 2190 Professor Street Cleveland, Ohio.

NEW BRITAIN RED CROSS ELECTIONS

The Ukrainian Red Cross of New Britain, Conn. held its yearly meeting Sunday, December 19, 1937 at the Ukrainian Hall. Matters of importance were discussed and the election of officers was held. The results were as follows:

President, Mrs. Anna Dziat; 1st Vice Pres., Mrs. Catherine Japarko; 2nd Vice Pres., Mrs. Catherine Boyko; Rep. Sec., Mrs. Mary Wolk; Fin. Sec., Mrs. Helen Sencio; Treasurer, Mrs. Eva Kopy; Asst. Treas., Mrs. Anna Speck; Comptrollers: Mr. Timoshin, Mrs. Mary Bohatzuk, Miss Kathryn Kolyk; Ukrainian Reporter, Mr. John Kozira; English Reporters, Helen Puh, Mary Platash; Working Committee: Mrs. B. Hleschak, Mrs. M. Waida, Mrs. Staranchuk, Mrs. Kowalchuk, Mrs. Havell, Mrs. Rudick, Mr. M. Seleman.

During the past year, this organization has been very active, especially in presenting good parties, picnics, and aiding the various clubs and associations of the church in different affairs.

A Christmas party was held after the meeting and was enjoyed by all. Refreshments were served and the singing of Christmas carols followed.

HELEN J. PUH, MARY PLATASH.

Д-р ОСИП БІСАГА,

ДЕНТИСТ

повідомляє, що переніс свій офіс на нове місце, яке тепер знаходиться в

WICKERSHAM BLDG.

під такою адресою:

133 EAST 58th STREET,

COR. LEXINGTON AVE.

NEW YORK, N. Y.

Tel.: PLAZA 8-2358

Жінка: — Петре, коли мені не купиш нової, су-конки, скочу в воду!

Чоловік (усміхається під носом, відчиняє двері і каже): Ганно, прошу приготувати ванну, пані хочуть купатися!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПОШУКУЮ ТІБРЕЗУ СТАРШУ ЖІНКУ (50-60) варити на селі в родині з 2-ох осіб.

10-14

Mr. G. CHANDROWSKY,

711 Pelham Rd., New Rochelle, N. Y.

НЕПРИЯТЕЛЬ РЕВМАТИЗМУ

Випробоване средство на ревматизм і перестуду, біль в руках, ногах, крижах, змороженні, а поза сірою який муравалі лизали. Ти не буди уступати по ужиттю "МІЗАР". Великий спокій коштує \$6.25. Малій \$4.25.

Найкращі результати виснаженні разом з змороження на адресу:

CH. LOZINSKI, Dept. S.

2825 N. Mulligan Avenue

Chicago, Ill.

На всіх імпресах і вечірках "Радіо, Оркестра"

M. A. СЕРБЕНСЬКОГО

Обслуговує і найближчих.

169 AVE. A, NEW YORK CITY

Телефон: ALgonquin 4-4952

Д-р МИХАЙЛО ЯНКОВИЧ

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРГ

Урядові години:

Вів 1-3 пополудні і від 6-8 вечір. В неділю згідно з умовою.

718 SO. 17th ST., NEWARK, N. J.

(near Springfield Avenue)

Tel. Essex 3-4468.

Д-р MORRIS SMITH

повітряний, що переніс свою на-мально під число

240 EAST 22nd STREET

NEW YORK CITY

(Близько 2nd Avenue)

Урядові години від: 12-2 годі по-п.

6-8 годі вечір

Телефон: STuyvesant 9-1679

ЧОЛОВІЧИ І ЖІНОЧИ НЕДОМАГАННЯ

ЛІКУЮ МОДЕРНИМИ МЕТОДАМИ. ВІДВОЛЯЮЧИ І ШВИДКИ ВИСЛІДИ.

Порадьтеся д-ра Зінса в ліку-ванні крові, шлунку і нервових недуг, катару і хронічних боляків, нерві і загаль-ного ослаблен-ня, шлункових і кишкових не-дуг, геморойдів і інших відхо-дових забурень, що справляють біль та неспокій, жовтя-ти, неврастїя, запалення пер-віа (норатіс) і хронічних рев-матичних станів, носа, горла, де-генів, відхрипних недуг, печіно-вих забурень і інших чоловічих і жіночих недуг, а коли маєте які небудь домагання, що їх не ро-зумієте, порадились довірливо ме-не, я вам усе вясню.

Мой ціни умірковані.

Оглядати (Examination) даром і довірливо.

Екзамінація крові, лабораторні досліді, промінь X (екс), сирова-тка і випикувальні шпелення.

DR. L. ZINS

Повітря 25-літня практика.

110 East 16 St. N. Y.

(між Юніон Скерп і Ірвінг Пласе)

ГОДИНИ: від 9 рані до 8 вечір.

В неділю: від 9 рані до 3 пополудні.

ГОВОРИМО ПО УКРАЇНСЬКИ.

В кожній українській ха-ті повинен знаходитися часопис "СВОБОДА"

ПОДОРОЖ ДО СТАРОГО КРАЮ

НОВИМИ МОТОРОСІМНИ ПІЛСУДСКІ І БАТОРИ

НАБІЛЖІ ВІДПОВІДІ З НЮ ЙОРКУ: 19. СІЧНЯ, 17. ЛЮТОГО І 17. БЕРЕЗНЯ.

Лише туристична і третя класи.

Головсьє до місцевих агентів або до:

GOYNA-AMERICA LINE

32 PEARL ST., NEW YORK, N. Y.

Д-р ЮРІЙ АНДРЕЙКО

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР

321 E. 18th STREET,

between 1st and 2nd Avenue,

NEW YORK, N. Y.

Tel. GRAMERCY 5-2416.

Урядові години: рані від 10 до 12.

вечір від 6 до 8, а в невід-робо від 10 до 12.

Д-р С. ЧЕРНОВ

Европський спеціаліст.

Гострі і хронічні недуги чоло-віків і жінок. Шкіра і кров.

223 SECOND AVE., cor. 14th ST.,

NEW YORK CITY, Room 14.

Офісові години від 10-8; медія від 11-2.

Жінка-доктор до обслуги.

Промінь X і флюороскоп \$2.00.

БОЛІ НІГ.

Рані на ногах, опухлі ноги, н-бортні язики, болі в ногах, флебі-тіс (запалення жил), напухлі або болісні ноги чи ніготики і рев-матичні ноги успішно лікуємо на-шими європейськими методами без перерви.

Офісові години: щоденно від 1 до 6 вечір, в понеділок і четвер-гок від 11 до 8:30 вечір. Нема др-лових годин у неділю.

Говоримо українською мовою.

Dr. L. A. BENLA

320 W. 86 St., New York City

Близько Бродвею.

ЕВРОПЕЙСЬКИЙ СПЕЦІАЛІСТ.

МИРОН ЛИТВИН

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Без різниці, як далеко поза-Ньюарком. Вразі потреби теле-фонуйте до нас. Обслу-га шира і чесна. — Офіс:

383 MORRIS AVENUE,

cor. Springfield Ave.

NEWARK, N. J.

Phone: Essex 3-5347

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНІМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ В БРОКН, БРОКЛІН, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

129 E. 7th STREET,

NEW YORK, N. Y.

Tel.: Orchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL:

707 PROSPECT AVENUE

(cor. E. 155 St.), BROOKLYN, N. Y.

Tel. Ludlow 4-2568.

ІВАН БУНЬКО

Новий Український Undertaker

заряджує погребам по ціні так низькій, як \$150. Обслу-га найкраща.

JOHN BUNKO

Licensed Undertaker & Embalmer

437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.

Dignified Funerals at low as \$150.

Telephone: Orchard 4-8088

ТАРЗАН НА РОЗШУКАХ.